

dem, der var yderst i Negene, er der blandt den Rug, der fremkommer fra disse Gaarde, mugne og muldne Kærner, og saadan Rug kan vanskeligt bruges til Brød. Derfor vil jeg tilraade, at man trods den dyre Pris paa den Rug, der skal føres ind i Landet, sørger for at faa en Del indkøbt, medens Tid er, for det var sørgeligt, om vi hen paa Foraaret skulde mangle det nødvendige Brødkorn.

Nu ved jeg godt, at man kan sige, at naar vi har Rug herhjemme, skal vi bruge den, vi har, men den kan, som sagt, let være i en saadan Tilstand, at vi ikke kan bruge den. Og til de Folk, der altsaa kommer til at levere al den Rug, de har avlet, og som har Rug, der er tjenlig til Brug, kunde man godt ekspropriere noget Korn fra de Steder, hvor de ikke har Rug at levere. Thi naar der er blevet klaget saa meget over Brødkornsordningen, ligger det i, at der er Egne, der har leveret mere, end de synes der med Billighed kunde kræves af dem, som har avlet megen Rug, hvorimod andre Egne, der maaske har bedre Jord, er sluppet med mindre, fordi de er i Stand til at avle Byg og andet. Der var derfor god Grund til at tænke over, om man ikke skulde gaa til at ekspropriere Korn hos de Mennesker, som har forsømt, om jeg saa maa sige, at dyrke Rug til Landets Befolknings Behov. Det kan ogsaa gerne være, at der er enkelte, som med Villie har undladt at dyrke Rug i denne Tid, og overfor dem, synes jeg, der er god Mening i, at man siger: I skal alligevel levere det Kvantum Korn til den billige Pris, som de andre, der avler Rug, maa levere, og saa lade disse faa noget af det Korn, der saaledes eksproprieres. Derved sker der Retfærdighed blandt alle Korn-dyrkerne, naar Vurderingen foregaar, eftersom de har været i Stand til at avle Korn, beregnet altsaa efter de korndyrkende Arealers Størrelse og Godhed. Det er saa tidt blevet sagt, at naar Folk ikke faar den fulde Pris for det Korn, de avler til Brød, er de tilbøjelige til at lade være at dyrke det, men paa den nævnte Maade skal vi nok faa Folk til at dyrke Korn til Brød, naar de ved, at enten de dyrker Brødkorn eller ej, vil der blive eksproprieret Korn hos dem til samme Pris som hos dem, der leverer Rug. Jeg tror, det er en god Maade at faa Folk til at dyrke Brødkorn paa.

Der er fremkommet mange Udtalelser om Sikringstjenesten, og det er rimeligt, at der klages over Indkaldelserne, som er

til Ulempe for de mange Mennesker, der er saa uheldige at høre til Aargange, der med kort Tids Mellemløb Gang paa Gang kommer ind. Det vilde være til stor Glæde for mange, om den høje Regering nu, efter at der fra mange Sider er udtalt Ønske om at faa Sikringsstyrken formindsket, kunde træffe en Ordning i den Retning. Jeg ved godt, at et æret Medlem bagefter har motiveret sit Ønske om Indskrænkning af Sikringsstyrken med, at Pengene saa burde bruges til Anskaffelse af Krigsmateriel, men jeg tænker dog ikke, at det kan være det ærede Medlems Mening, at der skal ligge større Styrker inde til Sikringstjeneste, end der efter Forholdene maa anses for nødvendigt til Opretholdelse af Landets neutrale Stilling. Det kan dog ikke være det ærede Medlems Mening, at man skulde bebyrde Mennesker med at ligge inde, naar de kan undværes. Og naar man kommer til det Resultat, at Sikringsstyrken kan indskrænkes noget, er der vel neppe heller nogen, der vil modsætte sig det. Pengene kan der nok blive Brug for til noget andet. Det er heller ikke til at undres over, at de Mennesker, der saaledes hyppigt rives bort fra deres hjemlige Syssel og ofte efter deres egen Mening til ingen eller ringe Nytte, er mere og mere misfornøjede dermed. Tidt synes de ogsaa, at der tages meget lidt Hensyn til, om de, der ligger inde, har det godt eller daarligt. Det er saaledes ikke godt, naar de i denne Tid skal nøjes med at sidde under aaben Himmel, medens de indtager deres Maaltider, hvad der, saa vidt jeg ved, i de sidste kolde Dage har været Tilfældet for en Del Mandskab, som ligger paa Amager. Maaske kan det ikke foreløbig blive anderledes, men uheldigt er det dog, naar Bepisningen ikke i det mindste kan foregaa i Telt. Jeg maa ogsaa nævne Udleveringen af Haandklæder. Denne maatte da nok kunne ske tidligere end en Maanedes Tid efter, at Mandskabet er kommet ind. Jeg synes, det er i høj Grad upassende, at Mandskabet ikke faar Haandklæder udleveret straks, naar det kommer ind, men at Soldaterne i lang Tid maa nøjes med at tørre sig paa deres Gangklæder. Ogsaa dette skal have været Tilfældet paa Amager. Jeg mener, at der her er sket en stor Forsømmelse, som der maa raades Bod paa.

Saa har det Mandskab, som indkvarteres hos Beboerne i By og paa Land, det langt bedre, for der er Folk i Regelen gode imod dem. Men med den usle Betaling, der